

Josep M. Colom, piano

DILLUNS, 10 D'OCTUBRE DE 2016 – 20.30 h
Palau Piano Sala de Concerts

Programa

I

Frédéric Chopin (1810-1849) <i>Preludi en La menor, op. 28 núm. 2</i>	2'	Johann Sebastian Bach <i>Preludi en Mi menor, BWV 854 *</i>	1'
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) <i>Fantasia en Do menor, KV 475</i>	13'	Frédéric Chopin <i>Estudi en Mi bemoll menor, op. 10 núm. 6</i>	4'
Frédéric Chopin <i>Balada núm. 1 en Sol menor, op. 23</i>	9'	Johann Sebastian Bach <i>Preludi en Re major, BWV 850 *</i>	1'
Enric Granados (1867-1916) <i>"Epíleg" d'Escenes romàntiques</i>	9'	Frédéric Chopin <i>Estudi en Fa major, op. 10 núm. 8</i>	2'
Frédéric Chopin <i>Andante spianato i Gran Polonesa brillant, op. 22</i>	14'	Johann Sebastian Bach <i>Preludi en Si bemoll major, BWV 866 *</i>	1'
Enric Granados <i>El pelele (Goyescas)</i>	5'	Frédéric Chopin <i>Estudi en Mi bemoll major, op. 10 núm. 11</i>	2'
		Johann Sebastian Bach <i>Preludi en Mi bemoll menor, BWV 852 *</i>	4'
		Frédéric Chopin <i>Nocturn núm. 13 en en Do menor, op. 48/1</i>	5'
Johann Sebastian Bach (1685-1750) <i>Preludi en Do major, BWV 846</i>	2'	Johann Sebastian Bach <i>Preludio en Do menor, BWV 847 *</i>	1'
Frédéric Chopin <i>Estudi en Do major, op. 10 núm. 1</i>	2'	Frédéric Chopin <i>Estudi en Do menor, op. 25 núm. 12, "Oceà"</i>	3'
Johann Sebastian Bach <i>Preludi en Sol major, BWV 860</i>	1'		
Frédéric Chopin <i>Estudi en Sol bemoll major, op. 10 núm. 5</i>	2'	* del volum I d' <i>El clavecí ben temperat.</i> Únicament el preludi, sense la fuga.	

Cercle Chopin

Josep Maria Colom ens convida en aquest recital a seguir-lo en un viatge a la recerca de les influències en l'obra de Chopin i, també, a veure com la seva música ha captivat altres compositors. Identifiquem Chopin com un compositor romàntic, però ell mateix es considerava un clàssic que reverenciava Bach i Mozart. Del primer, a través d'*El clavecí ben temperat*, va assimilar un fort sentit del contrapunt i bona part de la figuració pianística que li va servir de base per als seus experiments en la tècnica del piano; del segon va adoptar la claredat i la puresa de la línia i la frase. Colom emparella les obres del programa per tonalitats, amb la voluntat, juntament amb el concepte interpretatiu, de posar èmfasi en els lligams entre els compositors d'aquest cercle Chopin: a la primera part, Mozart i Granados, i a la segona, Bach.

Chopin va escriure els *24 Preludis op. 28*, en totes les tonalitats majors i menors, en un clar homenatge a Bach. Alliberats els *Preludis* de la seva funció introductòria, amb Chopin adopten característiques diferents; en el cas del número 2 amb què comença el programa, una marxa fúnebre que Colom enllaça amb el clima gairebé tràgic de la formidable *Fantasia en Do menor, KV 475* de Mozart i que continua per la *Balada en Sol menor* de Chopin, impregna l'inici del recital d'un to tenebrós. Enric Granados, admirador de Chopin i gran intèrpret de la seva obra, permet el canvi de registre amb el seu "Epíleg" de les *Escenes romàntiques*, que ens introdueix en una vena més poètica i onírica. Granados fa un ús evocador en aquesta peça de la indicació *Andante spianato*, molt poc utilitzada a part de Chopin, que va seguida pel que el compositor polonès va escriure com a introducció de la seva *Gran Polonesa brillant, op. 22*, punt culminat del seu estil virtuosístic. Una brillantor que continua amb *El pelele*, peça independent però que hom acostuma a incloure com a coda de la *suite Goyescas*, que clou la primera part.

En la segona part trobem un mà a mà entre Bach i Chopin amb una selecció dels *Preludis* del primer, deslligats de les fugues als quals van emparellats, i dels *Estudis op. 10* del segon, alguns dels quals escrits a la manera de Bach. Amb Chopin, els problemes tècnics dels *Estudis* passen a un segon pla en favor de la força expressiva. Per la seva banda, els *Preludis* de Bach sense les seves fugues se'ns mostren clarament com a models d'invenió que els aproximem al seu origen com a peça improvisada amb la funció de fixar la tonalitat abans d'una interpretació i comprovar l'afinació d'un instrument.

Lourdes Morgades, periodista cultural especialitzada en música

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat